

по рода си убийство. Властитѣ доподозирали нѣкой си Ахмедъ-бей, който билъ скранъ съ доктора зарадъ една кадъна, но нѣмало улики. Още прѣзъ сжщата нощъ Х. Димитъръ си смѣча окървавения дрехи и си огива у дома.¹⁾ Разказватъ, че по тоя случай затворили 50 сливенци, между които и Х. Димитъръ, но малко ги държели, защото не можали да намѣрятъ истинския виновникъ на убийството, което било „тъй майсторски извършено“.

Тая година е важна за Сливенъ, не само за това, че прѣзъ нея става още по-страшното произшествие съ Али-ефенди, но и поради сливенскитѣ борби по черковния въпросъ. Въ сжщата година прѣзъ великитѣ пости се заправя въ града между кварталитѣ Сливенъ и Клуцохоръ тъй нарѣчения „Голѣмъ мостъ“, съборенъ прѣди петъ години. Споредъ *Сава Доброплодни*, тогава директоръ на Сливенската полу-гимназия, мостътъ е билъ направенъ по негова инициатива.

Обирането на Али ефенди.

Едва се минаватъ четири мѣсеца отъ посичането на гърка шпионинъ въ Сливенъ, градътъ е билъ потресенъ отъ ново събитие, което е коствувало живота на много невинни сливенци. Виновника на това е билъ най-вече *Хитовъ*, шурейтъ му *Стоянъ* и бждащиятъ му знаменосецъ *Никола Аджема*.

Слѣдъ прогонването на черкезитѣ изъ с. Могила до Ямболъ, *Хитовъ* съ четата си се отправя къмъ Сливенъ. На пѣтя за тукъ, въ *Гючменскитъ* лозя тѣ рѣшаватъ да убиятъ *Али ефенди*, внукъ на прочутия Тахиръ-ага, който билъ разплакълъ много българи, вдовици и сироти. За изпълнението на плана, *Стоянъ* отива въ града, а *Хитовъ* се криелъ въ *Змѣевитъ Дупки*. Когато влѣзалъ тайно въ града, *Стоянъ* му казалъ, че още сжщата вечеръ трѣбвало да се нападне *Али ефенди*. Въ запискитѣ си *Хитовъ* като че е наклоненъ да отхвърли водителството въ тоя подвигъ отъ себе си. Между участвувалитѣ видно мѣсто сж заемали *Кйоря Киро*, *Радилъ*, *Начо Палича*, *Ченкоолу*, ямболцитѣ *Митраджиолу* и т. н.²⁾

Прѣзъ една силно вѣтровита нощъ, на 19-и Декември 1859 г., кжщата на Али-ефенди е била нападната отъ двѣтъ

¹⁾ Х. Димитъръ и Дишлията си съблѣкли прѣоблечениѣ дрѣхи на Хамамъ-Баиръ. Тамъ е чакалъ съ сжщинскитѣ имъ дрехи, по-малкия Х. Димитровъ братъ, Тодоръ, тогава едва 13 годишенъ. Окървавения ятаганъ е билъ оставенъ въ Попъ-Юрдановата кжща, пакъ въ Клуцохоръ.

²⁾ Отъ останалитѣ извѣстни сж Тодоръ Черкешлийски, Василь Каракачана, Ив. Зарделийски, Иванчо Же-